

De Tao van Overvloed

In de oude wereld geloofden mensen
dat overvloed betekende
dat men altijd méér moest hebben.

Dus verzamelden zij:

meer bezit,

meer geld,

meer aandacht,

meer zekerheid

en meer controle

alsof genoeg nooit werkelijk genoeg was.

Maar hoe meer zij probeerden te verzamelen,

hoe groter hun innerlijke tekort vaak werd.

Toen vroeg een leerling aan de meester:

"Wat is ware overvloed?"

De meester nam hem mee

naar een bos in de lente.

Overal groeide leven:

bloemen bloeiden,

rivieren stroomden,

vogels zongen

en bomen droegen vrucht

zonder angst

dat er morgen niet genoeg zou zijn.

"Zie je gebrek in de natuur?" vroeg de meester.

De leerling keek om zich heen.

"Nee.

Alles lijkt eenvoudig te ontvangen én te geven."

De meester glimlachte zacht.

"Precies."

De leerling werd stil.

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen:

hamsteren uit angst,

zich voortdurend vergelijken,

en altijd verlangen naar meer

dan zij al hadden.

Iedereen zocht overvloed.

Bijna niemand voelde zich rijk.

"Waarom ervaren mensen zoveel tekort
te midden van zoveel welvaart?" vroeg hij.

De meester keek naar een man

die een enorme voorraad bezat

maar nooit rust vond.

"Omdat overvloed niet begint

bij wat een mens verzamelt..."

Hij wees naar het hart van de man.

"...maar bij wat hij denkt tekort te komen."

De wind streek zacht door de straat.

"Maar meester... betekent overvloed dan dat een mens niets meer mag verlangen?"

De meester schudde rustig zijn hoofd.

"Verlangen naar groei is natuurlijk."

Hij wees naar een boom

die voortdurend bleef groeien richting het licht.

"Maar de natuur groeit

zonder zichzelf voortdurend te vergelijken."

De leerling dacht lang na.

"Dus overvloed is een bewustzijn?"

De meester glimlachte zacht.

"Ja."

Hij keek naar:

mensen die samen aten,

kinderen die speelden,

vrienden die lachten,

en een vrouw die brood deelde

zonder angst tekort te komen.

"Ware overvloed ontstaat

wanneer een mens leert:

dankbaar te zijn,

te delen,

te vertrouwen

en verbonden te leven."

De stad werd langzaam stil in de avond.

Toen sprak de meester:

"De angstige mens denkt:

'Er is niet genoeg.'"

Hij keek naar de sterren

die zonder moeite de hemel vulden.

"Maar de bewuste mens ontdekt

dat het leven voortdurend stroomt..."

De wind bewoog zacht door de nacht.

"...en dat ware overvloed groeit

wanneer mensen leren brengen

in plaats van alleen verzamelen."

De leerling keek zwijgend naar de levende wereld om hem heen.

En voor het eerst begreep hij:

dat overvloed niet ontstaat

wanneer een mens alles bezit...

maar wanneer hij diep vanbinnen ervaart

dat hij al verbonden is

met het leven zelf.

